

Manel Riu Fillat. Professor denunciat

“Hi ha una operació en marxa per fer por”



El PP vol que la pensió es calculi a partir de tota la vida laboral

Rajoy proposa que ho triï el treballador

SUBSCRIU-TE A EL TATANO!

Cada mes a casa teua

A partir de 4 anys

El Cavall Fort dels petits

7 Edicions **CAVALL FORT**

932 186 220 - www.cavallfort.cat



EL PUNT AVUI+

1,20€

Edició de Lleida

DIMECRES • 17 de gener del 2018. Any XLIII. Núm. 14520 - AVUI / Any XL. Núm. 13390 - EL PUNT

#CATALUNYALLIBERTAT

VOL VIURE EN

P6-11

Arrenca la legislatura més excepcional

ACORD • Avui es constitueix el Parlament amb l'acord de JxCat i ERC d'investir president Carles Puigdemont

VOTACIONS • Les dues formacions s'asseguren una majoria independentista a la mesa de la cambra

Roger Torrent, president del Parlament



La concentració que es va fer ahir al vespre a Lleida per demanar l'alliberament de Cuixart i Sànchez ■ ACN

Tres mesos d'indignació

Actes a la majoria de municipis contra l'empresonament dels Jordis

Nacional

P14-15

Les incògnites del 17-A

Cinc mesos dels atacs



El Punt Avui

Tribuna

D'ara endavant

Melcior Comes



De reüll

L'arrençada

Anna Serrano



FINANÇAMENT RÀPID I PROFESSIONAL PER A SITUACIONS URGENTS. RESPOSTA EN 24 H!



EUROCREDIT
La primera financera familiar que suma

Telèfon: 972487222

www.tqeurocredit.com

121503-136583W

Punt de Vista

El Punt Avui expressa la seva opinió únicament en els editorials. Els articles firmats exposen les opinions dels seus autors.

HERMES COMUNICACIONS SA

President: Joaquim Vidal i Perpinyà.
Consell d'Administració: Lúcia Vidal i Juventench (vicepresidenta), Eduard Vidal i Juventench, Esteve Colomer i Font i Joan Vall i Clara.
Consell de lectors: Feu-nos arribar les opinions, els suggeriments i les consultes que desitgeu sobre el nostre projecte editorial i els nostres productes a conselldelectors@elpuntavui.cat. Tots els contactes rebran resposta de la direcció.

Direcció Executiva: Joan Vall i Clara (conseller delegat), Xevi Xirgo (Informació General), Emili Gispert (Informació Esportiva i local), Toni Muñoz (Serveis), Josep Madrenas (Webs i Sistemes), Albert París (Comunicació), Miquel Fuentes (Administració i RH), Lluís Cama (Producció), Concepció Casals (Distribució) i Ricard Forcat.

Keep calm

Martí Gironell

Íñigo Montoya



Se'n recorden? Si els el cito és perquè la seva actitud és la que adopta Catalunya, avui un cop més, davant de l'Estat. No s'arronsa, malgrat els cops i estocades –algunes gairebé mortals–, s'aixeca i lluita dempeus per la seva dignitat. Això és el que fa Íñigo Montoya, un personatge interpretat per Mandy Patinkin, que apareix a *La princesa promesa*. És una comèdia romàntica i d'aventures de finals dels anys vuitanta que és un referent per a la generació dels que tenen entre trenta i quaranta anys. La música és de Mark Knopfler amb la veu de Willy de Ville i hi apareixen una bona colla d'actors reconeguts des de Robin Wright a Billy Crystal. És aquella *pel·li* en què un avi –Peter Falk, en *Colombo*– explica un conte al seu net –Fred Savage, el nen d'*Aquells maravillosos anys*–, que està malalt. Montoya és un mercenari, molt hàbil amb l'espasa, que ajuda el misteriós pirata Roberts a salvar la princesa d'un matrimoni a contracor amb el príncep

El cito perquè la seva actitud és la que adopta Catalunya, avui un cop més, davant de l'Estat. No s'arronsa, malgrat els cops

Humperdink. El cas és que Montoya ha portat una mala vida amb l'únic objectiu de venjar la mort del seu pare, un ferrer forjador, que rep un encàrrec d'un personatge fosc i sinistre. Íñigo, que només tenia deu anys, queda marcat per a tota la vida en veure que aquell home, que tenia sis dits en una mà, decideix travessar el cor del seu pare perquè no està content amb l'espasa que li ha fet. Per això, jura venjar-se'n quan pugui. Quan finalment s'enfronten en un duel brandant cadascú la seva espasa, Montoya rep una vegada i una altra però s'alça, es torna a posar dret pel seu honor i a la seva dignitat i declamant la frase: "Hola, soc Íñigo Montoya. Tu vas matar el meu pare. Prepara't per morir" l'escometa una vegada i una altra. Rebrà ferides de l'acer de l'Home dels Sis Dits que faran perillar la seva vida, però Montoya persisteix. Es posa dempeus i no defalleix fins que, finalment, aconsegueix el seu propòsit i restitueix allò que anys enrere aquell home que ara jeu als seus peus li va prendre. Avui, al Parlament de Catalunya hi plana l'esperit d'Íñigo Montoya.



La vinyeta

Fer



Ombres d'hivern

Imma Merino

La nova amenaça de Rajoy

Carles Puigdemont ha preguntat repetidament a Mariano Rajoy si respectaria el resultat de les eleccions del 21 de desembre. He de dir que, abans de les eleccions, pensava que Rajoy hauria de respectar, ni que fos per força, el resultat. Com si encara tingués una confiança, certament estranya, en el fet que el govern (i l'Estat) espanyol acceptaria (insisteixo que perquè s'hi sentiria forçat) les regles mínimes del joc democràtic dins del marc europeu. Em sorpren de la meva innocència tenint presents tantes mostres de perfídia antidemocràtica del govern espanyol amb la complicitat de l'aparell de l'Estat del qual forma part la justícia. I considerant també el consentiment dels governs i les institucions europeus davant de tals procediments antidemocràtics amb maquinària repressiva inclosa.

Allò que havia de resultar-me evident és que Rajoy (una manera de dir tot el que comprèn el món vinculat a Rajoy) no acceptaria el resultat de les eleccions i que, amb la intervenció dels jutges, trobaria la manera d'obstaculitzar la constitució del Parlament

“Allò que havia de resultar-me evident és que Rajoy (una manera de dir tot el que comprèn el món vinculat a Rajoy) no acceptaria el resultat de les eleccions

de Catalunya acordada a la voluntat de la majoria dels ciutadans de Catalunya.

És un obstacle, a més d'un escàndol i una vergonya democràtica, que un jutge, mantenint-los a la presó, decideixi que els diputats electes Oriol Junqueras, Joaquim Forn i Jordi Sánchez (no m'oblido de Jordi Cuixart) no

puguin assistir a la constitució del Parlament. També és un obstacle, a més d'un escàndol i una vergonya democràtica, el fet que Puigdemont, Serret, Ponsatí, Comín i Puig tampoc hi puguin assistir perquè serien empresonats si tornessin a Catalunya. La justícia parcial ja s'imposa, doncs, per sobre de la democràcia. Però, a més, Rajoy ha fet un nou pas de rosca traient de la seva màniga tramposa un trumfo amenaçador: si Puigdemont és investit president de la Generalitat per via telemàtica, el govern espanyol mantindrà l'aplicació de l'article 155. Vet aquí l'evidència del fet que no respecta el resultat de les eleccions del 21 d'octubre. Tot això amb el consentiment dels diputats del Parlament de Catalunya anomenats constitucionalistes. I també amb el silenci de polítics i ciutadans espanyols que, si fossin els demòcrates progressistes que diuen ser, haurien de cridar indignats davant d'aquest ultratge a la democràcia. Quina vergonya! I així és que l'amenaça plana sobre el que pugui passar avui, i a partir d'avui, al Parlament de Catalunya.

EL PUNT AVUI+

Edita: Hermes Comunicacions SA
http://www.elpuntavui.cat
Centraleta Girona: 972 18 64 00
Centraleta Barcelona: 93 227 66 00
Atenció al client: 972 18 64 80
Redacció Girona: Güell, 68, 17005
Redacció Barcelona: Diputació, 284, 4t. 08009

Director: Xevi Xirgo i Teixidor. **Vicedirectors:** Emili Gispert i Toni Muñoz. **Directors adjunts:** Jordi Grau (Girona), Pepa Masó i Joan Rueda (Informació general), Miquel Riera (Presència i Cultura), Xevi Sala (Europa-Món), Ramon Roca (L'Econòmic), Lluís Martínez (coordinació amb El Punt Avui Televisió), Ferran Espada (Local).
Caps de secció: Toni Brosa (Opinió), Pilar Esteban (Europa-Món), Anna Serrano i Carles Sabaté (Nacional), Jaume Vidal (Cultura), David Castillo (Suplement Cultura), Andreu Puig (Fotografia), Quim Puigvert (Llengua), Jordi Molins (Disseny), Montse Martínez (Apunts), Carme Torns (Documentació), Susanna Oliveira (Barçakids), Marcela Topor (Catalonia Today), Jaume Batchellí (Producció), Montse Oliva (delegada a Madrid), Pere Gorgoll (Necrològiques), Antoni Dalmau, Tura Soler, Xavier Castillón i Anna Puig (Comarques Gironines), Mercè Ribé (Camp i Ebre), Joan Poyano (Lleida), David Brugué (Catalunya Central), Ricard Palou (Maresme).

Conseller delegat: Joan Vall i Clara.
Direcció Comercial: Eva Negre i Maria Àngels Taulats (El Punt Avui), Eduard Villacé (Agències), Josep Sánchez (L'Esportiu) i Elsa Romero. **Webs i Sistemes:** Josep Madrenas (director), Joan Sarola (Sistemes) i Ramon Buch (Disseny). **Recursos Humans:** Miquel Fuentes. **Administració:** Carme Bosch. **Producció i Logística:** Lluís Cama. **Distribució:** Concepció Casals.



Accedeix als continguts del web
Podràs gaudir per un dia dels avantatges del web amb aquest codi QR o entrant a <http://epa.cat/c/o8os9n>



A la tres

Xevi Xirgo / xxirgo@elpuntavui.cat

I doncs, què es pensaven?

En el darrer minut. Com sempre. Ahir vàrem saber que, finalment, hi ha acord per constituir avui la nova mesa del Parlament i que Roger Torrent (un altre gironí, per cert) en sigui el president. I ahir també vàrem saber que, finalment, hi ha un acord entre Junts per Catalunya i ERC perquè Carles Puigdemont torni a ser investit president de la Generalitat. I, ja ho han vist vostès aquests darrers dies i ahir mateix, l'Estat (i quan dic l'Estat vull dir l'Estat, tots els aparells de l'Estat) ha engegat de nou la maquinària (si és que mai l'havien aturada) per impugnar-ho tot. Avui, doncs, és el primer dia d'una legislatura que es torna a encarrilar, que es torna a encarrilar amb una majoria independentista i que torna a posar contra les cordes el govern Rajoy. Aquell del "no hi haurà 1-0". I la pregunta és: però, i què es pensaven? Es pensaven, de veritat, que convocant unes elec-

“L'única cosa que s'ha demostrat de veritat que era un suflé són els diputats del PP

cions pel 155 les guanyarien i tot s'hauria acabat? Es pensaven de veritat que la majoria independentista s'esvairia i que tot plegat era el suflé famós? Doncs ja ho veuen. No. L'única cosa que ha desaparegut pel camí són pràcticament tots els diputats del PP a Catalunya. La majoria hi és i la majoria ha decidit, a empentes i rodolons, com sempre, continuar avançant. I la pregunta que s'ha de fer el govern de Madrid és per què. Per què el Parla-

ment inicia avui una nova legislatura i ho fa tibant encara més les relacions entre Catalunya i Espanya? S'han preguntat, després del 21-D, després d'haver convocat unes eleccions per una via tan discutible com el 155, i després d'haver-ne vist els resultats, si la reacció del govern de Madrid havia de ser aquesta? S'han preguntat si en realitat no són ells, els qui no paren, i porten cada cop més catalans a la conclusió que, amb un Estat que reacciona com reacciona, no hi ha encaix possible? Com hi pot haver un encaix possible amb un Estat que ens ridiculitza constantment (del ridícul d'Albert Boadella ja no els en parlo), que ens ofega constantment i que ara, a més, ens empresona? Com es pensaven que reaccionaria la majoria independentista? Es pensaven, de veritat, que no arribarien a acords? Es pensaven, de veritat, que aplicant el 155 havien guanyat?



De reüll

Anna Serrano

L'arrencada

Avui es constitueix el Parlament, l'endemà que es compleixin tres mesos de l'empresonament de Jordi Sánchez i Jordi Cuixart a Soto del Real, el 16 d'octubre. Després, el 2 de novembre, la jutgessa de l'Audiència Nacional Carmen Lamela enviarà a Estremera vuit membres del govern, dels quals encara hi són Oriol Junqueras i Joaquim Forn per decisió del Tribunal Suprem. Carles Puigdemont i quatre exconsellers resten a Brussel·les. La dotzena legislatura comença a caminar coixa: amb cinc diputats a l'exili i

La legislatura comença a caminar coixa: amb diputats a la presó i d'altres a l'exili

tres més privats de llibertat. I amb un debat encès sobre si es pot o no delegar el vot dels parlamentaris que no poden estar presents a la cambra. Serà la mesa d'edat –formada per tres diputats d'ERC–la que haurà d'interpretar el reglament per prendre la primera gran decisió d'una legislatura que

capitanearà el republicà Roger Torrent com a president del Parlament. El repte no és menor, i el focus, enorme. Des de fa uns anys, la segona institució del país està sota la lupa del govern espanyol i els partits autoanomenats constitucionalistes. I no es preveu que la situació canviï. Alcalde de Sarrià de Ter, diputat i fins ara portaveu adjunt dels republicans a la cambra catalana, Torrent agafarà el testimoni de Carme Forcadell provant que hi ha relleu, i enfrontarà una nova etapa que, s'entestin el que s'entestin Ciutadans, el PSC i el PP, serà del tot menys normal.

Les cares de la notícia



CANDIDAT A LA PRESIDÈNCIA DEL PARLAMENT

Roger Torrent

Un valor emergent

A la renúncia de Carme Forcadell a aspirar de nou a la presidència del Parlament, hi ha respost ERC designant un valor emergent del partit i pes pesant al grup de JxSí en l'anterior legislatura per assumir la responsabilitat –i les pressions– que recau en la segona institució del país.



EURODIPUTAT

Enrique Calvet Chambon
Catalanofòbia

L'eurodiputat per UPyD el 2014, expulsat de la formació per haver-se polit 8.000 € en dietes en mes i mig, no té gaire feina i va enviar una queixa per la retolació (des de fa 19 anys) de l'oficina del Parlament a Barcelona en català, segons ell "franco-espanyol". El president Tajani li ha promès afegir-hi el castellà.



COMISSARI DEL FESTIVAL BCNEGRA

Carlos Zanón

Nova direcció

El festival de novel·la negra de Barcelona, BCNegra, arriba a la 13a edició mantenint el bon nivell, amb diverses novetats i la participació de 106 autors i la novetat en la direcció, ja que el poeta i novel·lista Carlos Zanón agafa el relleu del fundador del festival, Paco Camarasa.



EDITORIAL

Posar fi a la desigualtat salarial

Malgrat que des de l'any 2007 hi ha en vigor una llei que garanteix la igualtat entre homes i dones, el cert és que la bretxa salarial continua sent una realitat difícil de canviar. A casa nostra, la diferència salarial entre homes i dones es va enfilir fins al 26% amb la crisi econòmica i, malgrat la recuperació iniciada en els darrers anys, la situació continua pràcticament igual, situant-nos molt lluny de la mitjana europea, que està fixada al voltant del 16%. Les dones, tot i tenir una formació superior, cobren menys en totes les categories. Es tracta, doncs, d'un problema estructural.

Islàndia i Alemanya acaben d'adoptar mesures legislatives que tenen com a objectiu fer efectiva la igualtat salarial entre homes i dones. L'objectiu final és que per una feina es pagui un sou, indistintament si s'és home o dona. Això és el que perseguia la llei d'igualtat aprovada ja fa onze anys, una norma que va ser considerada com una excel·lent oportunitat per posar fi a les desigualtats però que no s'ha desplegat convenientment per falta de voluntat política.

La bretxa salarial té efectes a curt i també a llarg termini, donat que és el sou el que determina que les dones rebin pitjors pensions. La feminització de la pobresa és una conseqüència perversa de les diferències salarials entre homes i dones. És urgent revertir aquesta situació, que demana una major pressió legislativa i una ferma consciència social que cal eliminar aquestes pràctiques discriminatòries. Per als agents socials –patronals i sindicats– ha de ser una prioritat erradicar les diferències salarials entre gèneres i treballar perquè totes les empreses es dotin de plans d'igualtat.

Tal dia com avui fa...



1 any Depèn de nosaltres
Crida de Puigdemont a mantenir la mobilització: "No ho podem fer sols." Diu que el referèndum serà "vàlid i vinculant".

10 anys Traslals al PP
L'alcalde de Madrid, Alberto Ruiz Gallardón, se sent "derrotat" per l'ala dura del PP. Líders històrics i moderats del partit critiquen Rajoy.

20 anys Violència masclista
El govern estatal impulsa un pla per castigar i evitar la violència contra les dones que inclourà tant mesures repressives com preventives.

Full de ruta

Miquel Riera

Rajoy desencadenat



Estava enfadat dilluns el president Rajoy. O potser feia teatre davant els seus i el públic espanyol, ara que els de Ciutadans sembla que li trepitgen els peus. No se sap mai, tractant-se d'algú que, tot i les evidències flagrants, encara és hora que reconegui que l'"M. Rajoy" que cobrava en negre del seu partit és ell mateix. Tant li fa, el que importa és que Rajoy va transgredir dilluns una altra norma democràtica bàsica, i ja hem perdut el compte de les que ha transgredit, amenaçant de mantenir l'article 155 si el Parlament de Catalunya escollia com a president Carles Puigdemont. Dit d'una altra manera, M. Rajoy va demostrar de nou que de democràcia poca cosa en té i que el que realment li importa a ell, al seu partit, als seus còmplices de Ciutadans i als títols socialistes a l'oposició, és que no es compleixi la voluntat popular expressada a les urnes el 21-D. Encara no han paït la derrota que ha deixat de nou l'independentisme amb majoria

Siguem realistes de veritat. Espanya no canviarà. Potser aixecaran el 155, però el control polític es mantindrà

absoluta a la cambra catalana. En qualsevol altre país veritablement democràtic, hi hauria hagut un deversall de dimissions després del daltabaix electoral popular, però ja se sap que Espanya continua sent diferent, com en l'eslògan turístic franquista, i franquista, que tanta fortuna va fer. Perquè en qualsevol altra democràcia com cal tampoc hi hauria presoners polítics, ni els alts tribunals intervindrien com ho fan a Espanya, per modificar la voluntat popular expressada a les urnes.

Siguem realistes de veritat. Espanya no faria marxa enrere ni que l'independentisme tragués una gran majoria. Potser formalment, un cop hi hagi governat el president, que n'hi haurà, no en tingueu cap dubte, aixecaran el 155, però el control econòmic es mantindrà i, naturalment, el control polític a base de recórrer al Constitucional qualsevol iniciativa que aprovin el govern o el Parlament. Venen temps complicats, però tenim una república proclamada i ara toca fer camí per fer-la efectiva. Com va dir el president Carles Puigdemont: "Paciència, perspectiva i perseverança." No tenim, no ens han deixat, cap més alternativa. Ni un pas enrere.



Tribuna

Jordi Llavina. Escriptor

'Da carmina pueris'

El poeta Miquel Àngel Llauger ens acaba de donar un llibre molt bell, enriquit amb gravats i dibuixos de Carles Moll, que du per títol *Volent quan volen* (Editorial Arrela). En realitat, es tracta d'un àlbum de tapa dura: una autèntica delícia! Llegint aquests versos tan ben dits, "per a nins de totes les edats", com ha confessat el mateix autor, penso com és d'important *entrenar* els nens en la lectura de poesia. Entrenar-los, sí, ja ho dic bé: la sensibilitat, el bon gust, la destresa lingüística, les habilitats memorístiques, la capacitat per relacionar coses (l'analogia és el fonament de la poesia)... tot això —tant de guany!— s'adquireix llegint, i llegint, principalment, bona poesia. ¿Per què l'hem convertida, doncs, en la *parenta pobra* —que diria en Tomeu Fiol— de l'ensenyament i de la vida? D'altra banda, no és gens estrany que un poeta tan competent com Llauger practiqui, una vegada i una altra, la poesia per a nins i nines: s'ha educat, sobretot, en la tradició angloamericana, que té una altra manera de tractar —si se'm permet la incorrecció— nens, animals i plantes (els poetes d'aquestes amplíssimes latituds en solen parlar sempre, i amb devoció, de tots tres!).

Walter de la Mare o T.S. Eliot, posem per cas, van atribuir el mateix valor a la seva poesia per a la mainada que a la poesia pròpia per als adults. *Peacock Pie* o *Old Possum's Book of Practical Cats*, en el supòsit que siguin poesia per a nens, són llibres que tenen molt de valor, i que disputen a la poesia seriosa d'aquests mateixos autors un trosset no pas petit de tron!

JO RECOMANARIA ALLECTOR no habituat al llenguatge poètic que obri aquest *Volent*

“No és gens estrany que un poeta tan competent com Llauger practiqui la poesia per a nins i nines

quan volen i es deixi seduir per uns versos que, rere un aspecte de candidesa, diuen coses molt fondes. Per exemple, a *Batalla campal* trobem un general de per riure: "La meva escopeta, / en lloc de matar, / escup cucurutxos / d'aquells de gelat." Quina manera més bona d'introduir l'assumpte de la pau i el pacifisme entre els més joves! Fixem-nos ara en *La planta d'en Tomeu*, versió lírica d'un conte d'una escriptora argentina. Com que els quaderns són cars, un marrec decideix colgar-ne un en la terra d'un cossiòl per mirar si en creix una planta que en faci fruitar: "Són d'aquells de tapes fortes / i de fulls de cotó fluix / i que fan venir escriguera / i ganes de fer un dibuix." Aquí el mestre podria tractar amb els alumnes la fantasia descordada i la creativitat. Reparem en *Un nín cec*, aquell que "tocant la cara / dels seus amics / sap dir si estan alegres / o si estan trists". El poema aborda la mar de bé la qüestió de la diferència. Tema que també tracta *Frankenstein*, juntament amb el de la comprensió i la pietat dels més menuts: "Guard una joia, saps quina? / Aquell record tan llunyà / de trobar-me amb una nina / que no es va posar a plorar."

El lector escriu

Les cartes adreçades a la Bústia han de portar les dades personals dels seus autors: nom, cognoms, adreça, número de telèfon i número de carnet d'identitat o passaport. Així mateix, cal que no superin els mil caràcters d'extensió. El Punt Avui es reserva el dret de publicar-les i escurçar-les. No es publicaran cartes signades amb pseudònim o amb inicials. Els textos s'han d'adreçar a bustia-catalunya@elpuntavui.cat

Sense paraules

■ Des de l'1 d'octubre ha canviat una part molt important de la meua vida. Manquen paraules per expressar els sentiments que des d'aleshores he anat sentint i que van lligats a l'aixafament global que han produït les mesures violentes i prepotents del govern espanyol contra Catalunya. Manquen paraules... Sí, però no per això puc rendir-me i deixar d'aspirar al millor per al meu país i per a la seva gent.

JOSEP MITJANS i ROS
Barcelona

De majories i empats tècnics

■ El MHP Mas deia fa uns dies que no hi havia majoria per imposar la solució independentista. És una observació xocant, que el bloc del 155 també ha esgrimit, però posem que sí, que una decisió tan rellevant necessitaria una

majoria mínimament folgada en un referèndum. Posem per un instant que aquest referèndum no s'ha fet ni s'ha intentat impedir. Que tenir 70 escons en unes eleccions convocades per guanyar-les no és suficient. Però qui accepti aquest argument vindrà amb mi que llavors tampoc pot esperar imposar la unió tal com es proposa des dels partits mal anomenats constitucionalistes, i necessita urgentment una proposta que pugui acceptar gran part tant del bloc del 155, com dels equidistants i de l'independentisme. Mentre això no succeeixi, i no hi ha cap element que permeti pensar que succeirà, davant de les dues opcions que hi ha avui es tria la majoritària, per ajustada que sigui. Només faltaria que a sobre s'imposés la minoritària perquè la majoritària no és prou gran.

DANIEL VIVES I CASALS
Barcelona

Estalvi d'aigua a la llar

■ Amb uns pantans en hores baixes per estrès hídric i amb unes expectatives de poder-los omplir poc optimistes, ha arribat l'hora d'evitar un malbaratament d'aigua que té clars efectes adversos tant en l'aspecte mediambiental com en l'econòmic.

Incentivar sistemes de reaprofitament d'aigües grises per donar-los una vida renovada reconvertint-les en negres (és a dir, reutilitzar per exemple l'aigua de la dutxa per tal que pugui dur a terme una última gran missió d'arrossegament en el sanitari abans de desembocar al clavegueram) seria, al meu entendre, una solució òptima per poder assolir en el futur un notable estalvi en el consum d'aigua sense perdre qualitat de vida.

Hi ha, no obstant això, al-

tres petits gestos quotidians que ens poden permetre reduir fàcilment i sense esforç el consum d'aigua a les nostres llars. Un bon exemple seria reconduir dins d'una galleda aquella aigua freda que la majoria deixa escapar impoludada pel desaigüe en espera que n'arribi d'altra a una temperatura tropical que permeti que la dutxa sigui un plaer i no pas un suplici. Aquesta aigua es pot tornar a utilitzar tant per a la descàrrega del sanitari com per a altres usos domèstics. L'aigua de rentar fruites o vegetals pot tenir també una segona vida dins la llar per al reg de plantes, per posar un exemple.

Fa temps que he implementat, entre d'altres, aquests dos senzills sistemes d'estalvi, i la veritat és que el consum a casa ha baixat de manera notable, motiu pel qual crec oportú informar-ne.

MARTÍ GASSIOT
Barcelona

La frase del dia



“El procés ha evidenciat que el govern d’Espanya és un problema per a Espanya”

Mònica Oltra, VICEPRESIDENTA I CONSELLERA D’IGUALTAT DE LA GENERALITAT VALENCIANA



Tribuna

Melcior Comes. Escriptor

D’ara endavant

L’Estat espanyol ha de recordar-se a si mateix, de manera sospitosament insistent, que ha guanyat la partida contra el sobiranisme. Aquests últims dies, per tapar la derrota del PP en les eleccions del mes passat, es prova de capitalitzar com a triomf l’estratègia dels empresonats per esquivar passar més dies a la garjo-la.

ES PARLA DE “DESBANDADA”, o de retracció massiva, com si el que diguin un seguit de persones davant d’un jutge, que té la clau de la seva llibertat personal –és a dir, de la seva salut psicològica–, hagués de fer canviar de parer els milions de persones que desitgen un estat propi per a Catalunya. Deduir d’aquests fets que Espanya ha triomfat és tan ridícul com fer-ho de la constatació que cap de nosaltres no ha destruït el DNI.

L’ESTAT HA DE CORROMPRE’S fins a nivells ignominiosos per defensar la seva unitat. Espanya està per sobre no només de la veritat –com ens demostra certa premsa cada dia– sinó també de qualsevol idea de justícia humanista o de dignitat. Els jutges, ara mateix, estan demostrant un acarnissament que no sols deixa per terra la idea il·lustrada de l’estat de dret garantista sinó també la seva pròpia integritat com a persones. Mantenir a la presó Junqueras, per exemple, basant-se en la creença que pot provocar moviments populars de violència, o que els ha provocat ja, és més que grotesc. I s’ha d’estar tan en fals per afirmar-ho per mitjà de reguitzells de sofismes jurídics, que tot plegat esdevé un guinyol, una farsa terrible de la qual no haurien de participar els administradors de justícia. L’Estat activa la violència, sí, i en fa responsables els atonyinats, perquè no els pot penjar cap altre delictes. El nostre crim és la imatge que els hem obligat a do-

nar. El mirall que els hem posat davant dels ulls.

DES DE MADRID es van forçar unes eleccions amb la intenció ben explícita de fer fora els independentistes del poder, però el tret, com se sol dir en aquests casos, els ha sortit per la culata. L’ascens de Ciutadans, amb el seu espanyolisme monolític, no amaga que les forces independentistes se sentin tan legítimes com sempre per seguir amb el seu ideari, encara que a l’hora de la veritat tenim molt més clar que la màquina de reprimir no tindrà cap pietat. És per això que ara mateix l’independentisme parla més de curar les ferides –alliberar els presos polítics i tornar a controlar la Generalitat– que no explicar de quina manera pot acabar fent versemblant, a curt o llarg termini, la República.

CONTINUEM AMB EL PRESIDENT a l’exili, i amb alts càrrecs i activistes del sobiranisme a la presó. L’advertència no pot ser més terrorífica: qualsevol que s’atreveixi a jugar amb la Constitució espanyola i l’Estatut, segons com són interpretats pel TC i pels partits polí-

“El nostre crim és la imatge que els hem obligat a donar. El mirall que els hem posat davant dels ulls”

tics centralistes, corre riscos que poden acabar amb severíssimes penes. I tot això al mateix temps que les investigacions contra els responsables independentistes no deixen de fer créixer un expedient judicial que acabarà en una gran causa penal que embolicarà finalment desenes de persones, i que pretendran que sigui exemplar en les seves resolucions.

L’OBJECTIU ÉS INDUBTABLE: posar fi al problema a còpia de repressió disfressada d’estat de dret, el que calgui per mantenir l’ordre enganyós que anomenem Espanya. Com més han insistit a atemorir, més s’han adonat que els serà molt difícil posar fi al *problema català* sense provar de negociar-hi en un moment o en l’altre. Tanmateix, com bé sap Rajoy, qui dia passa any empeny.

EL PROCÉS CATALÀ NO ha estat vençut sinó que ha entrat en una nova fase, potser més negra i lenta, però igualment escabrosa per a l’Estat espanyol. Dins les files sobiranistes costa sovint separar el realisme de la poca-soltada, el mestretites de l’estadista, l’egoisme partidista de la generositat del país, i també tenim qui prescriu *realitat* i alhora espera miracles i superhomes de masses que ho solucionin tot a còpia de mobilitzacions *no violentes*. Gairebé tothom ja ha assumit, però, que tot plegat serà un camí llarg i no gens senzill.

EL ‘REALISME POLÍTIC’ NO ha de basar-se en la renúncia, sinó en veure fins a quin punt és possible fer-ho tot sense prendre mal. L’independentisme creix i creixerà, encara que se’l condemni durant una llarga temporada a la inacció o se n’anul·lin totes les polítiques o projectes de constitució. Com més se li vulguin tallar les ales, més múscul criarà; aquesta ha estat la seva dinàmica l’última dècada, i podem preveure que anirem per aquí d’ara endavant.

De set en set

Ignasi Riera

Brams



Diu la dita que no puguen al cel, si són emesos per ases. Indoctes. És la impressió dels primers dies de gener del

2018. A Madrid... i també com a visitant a la Catalunya que volen fer creure que ja ha estat trossejada com abans Sodoma i Gomorra. Viatjo, tot amb tot, pel meu petit país... Hi trobo tantes coses que rutllen. Fins i tot, amb la dona, vam tenir la sort de poder assistir a Viladecans a la representació magistral, a càrrec de la companyia La Virguerria, de *Medusa*, obra duríssima sobre l’experiència del fotògraf de les estrelles nazis.

Hi ha una dita llatina que diu... *Neto*

Per què menteixen tant sobre el present i el futur de Catalunya alguns polítics i mitjans de comunicació?

gratis mendax. Per què menteixen tant sobre el present i el futur de Catalunya els mitjans de comunicació amb aspiracions planetàries i els polítics que han de fer veure que la corrupció no els ha condemnat ja a la desaparició?

Una noia eixerida em diu que els vellets fem catúfols i que hem encomanat els polítics, i que per això baden tant. Si sabessin les nostres angúnies, davant de futurs sense feina, aprendrien que més enllà de noms i de sigles hi ha persones que es belluguen, esperançades contra tota esperança, per tirar endavant el carro de les il·lusions. Hem de viure molt atents a les manobres dels dos governs: el de l’Estat i el de la Generalitat. La por és mala consellera. I la premsa, també. La millor de les solucions per a nosaltres arribarà quan els que perdin el ritme caòtic siguin ells i, naturalment, quan no hi hagi més presos polítics catalans.

Sísif

Jordi Soler



Nacional

“S’ha provat un sofisticat tràfic d’influències”



El fiscal del cas Palau, Emilio Sánchez Ulled, està “satisfet” de la sentència

L’obesitat multiplica per 12 el risc de càncer en la dona

Són dades d’un estudi amb més de 54.000 persones liderat per l’hospital del Mar

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Roger Torrent presidirà el Parlament

ACORD ERC i JxCat asseguruen la majoria independentista a la mesa de la cambra i els republicans avalen la candidatura de Puigdemont en la investidura **DECISIÓ** No demanaran avui la delegació de vot dels diputats a l’exili però sí la dels de la presó

E. Ansola / O.A.-Etxearte
BARCELONA

El republicà Roger Torrent serà elegit avui president del Parlament i els republicans avalen que Carles Puigdemont sigui candidat a la presidència de la Generalitat. Acord, ara sí, tancat. Les dues forces van quadrar el cercle la vigília de la constitució de la cambra i davant la insistència de JxCat per intentar investir d’aquí a quinze dies Puigdemont des de Brussel·les, malgrat les conseqüències judicials que pugui comportar per a la majoria independentista que sustenti la mesa que es constituirà avui. El partit d’Oriol Junqueras optava per un dirigent amb un clar perfil de relleu de futur, un nom que estava cridat a tenir un paper principal al grup parlamentari, i que se situa al capdavant d’una mesa que haurà d’afrontar decisions difícils, també judicialment. Torrent, alcalde de Sarrià de Ter, es convertirà així en el president més jove de la cambra, tenint en compte que la tradició ha situat dirigents que culminaven la seva carrera política ocupant el segon càrrec institucional del país. La mesa, però, va esdevenir en l’anterior legislatura un espai de confrontació democràtica que es podria repetir, al-

menys, en la investidura. Torrent haurà de proposar formalment el nom de Puigdemont perquè sigui investit. “Gràcies, Roger, pel teu compromís. Ets una persona jove, preparada i capaç de sumar complicitats”, va dir Junqueras a Twitter.

Aquest matí, a més, JxCat i ERC no intentaran que es produeixi la delegació del vot dels cinc diputats que són a l’exili i se centraran a permetre que els tres que són a la presó puguin votar, segons fonts

Els comuns no avalaran ni obstaculitzaran la tria de Torrent

parlamentàries independentistes. Serà la mesa d’edat la que decidirà, en constituir-se, de quina manera delega el vot d’Oriol Junqueras, Jordi Sánchez i Joaquim Forn, tal com ho va disposar el jutge del Tribunal Suprem Pablo Llarena i en contra del criteri dels lletrats de la cambra, que van determinar en un informe que el vot no es pot delegar en cas d’incapacitat legal, sinó tan sols per malaltia o baixa per maternitat o paternitat. El diputat més gran, Ernest Maragall, assistit dels dos més joves com a secretaris (Rut Ribas i Ge-

rard Gómez del Moral) prendran una primera decisió que el govern espanyol vigila a distància. Mariano Rajoy advertia que recorrerà contra la constitució del Parlament al Tribunal Constitucional si la mesa permet que els cinc diputats de Brussel·les deleguin el vot, i no aclaria com actuarà respecte a la delegació de la resta, determinada pel mateix jutge instructor, en una situació anòmala. El poder judicial instava el legislatiu a actuar per concretar la delegació del vot en la darrera interlocutòria de Llarena. Una situació que complica la posició dels partits constitucionalistes, que sempre han respectat els pronunciaments judicials.

Amb la delegació del vot dels presos polítics, JxCat, ERC i la CUP s’asseguren l’elecció de Torrent com a president de la cambra. Els independentistes sumaran 65 diputats, davant dels 57 de Cs, el PSC i el PP. La clau està en la posició dels comuns, que no votaran ni a favor de Torrent ni del candidat dels d’Arrimadas, José María Espejo Saavedra, que ocuparà una vicepresidència. Ara bé, Torrent serà elegit en segona votació, atès que no obtindrà majoria absoluta en la primera.

L’argument de Catalunya en Comú-Podem és

que no alteraran els resultats del 21-D. En paral·lel, JxCat, ERC, la CUP i el grup de Xavier Domènech van tancar un acord per a la distribució dels diputats a l’hemicicle, que situa els comuns en el bloc d’escons independentista i amb un bon lloc de sortida per al president del grup parlamentari, el que tradicionalment havia ocupat l’ecosocialista Joan Herrera. Els de Domènech volien evitar perpetuar la fotografia dels seus diputats al costat dels constitucionalistes. A més, una filera de diputats de JxCat trencarà la disposició homogènia dels diputats constitucionalistes a la banda dreta de la cambra, mirada des de la posició del president del Parlament.

Els altres membres

La republicana Alba Vergés acompanyarà Torrent a la mesa com a secretària. Segons fonts de JxCat, proposaran el jurista Josep Costa a la vicepresidència i Lluís Guinó no repetirà. Els de Puigdemont, per tant, han de proposar un nom més. També hi seran Espejo Saavedra i el socialista David Pérez. Finalment, la CUP no hi serà. Els anticapitalistes critiquen que no se’ls havia fet arribar una proposta “clara i diàfana” sobre el protagonisme d’aquest òrgan aquesta legislatura. La for-



Roger Torrent, candidat d’ERC a la presidència del Parlament ■ ACN

mació sempre s’ha manifestat favorable a encaminar el nou curs polític cap a la construcció de la República, una acció que encara no veuen garantida per les forces que haurien de liderar aquest projecte. A més, l’esquerra independentista ha redoblat les seves demandes a JxCat arran la sentència del cas Palau i ahir va avisar el partit de Puigdemont que el sí a la investidura queda condicionat a un acte de reconeixement, reparació i no repetició dels casos de corrupció que hauria de protagonitzar Puigdemont.

El dia 31 s’hauria de portar a terme l’intent

d’investidura del president de la Generalitat. Els lletrats, però, ja es van pronunciar en contra que comparegui telemàticament. Per JxCat, però, els lletrats es van “extralimitar” perquè a petició de l’informe fet per la mesa va excloure un pronunciament sobre la investidura. A més, fonts de JxCat recordaven que els lletrats, tot i que alguns d’ells havien considerat abans de redactar l’informe que la mesa d’edat no podia resoldre ni interpretar el reglament de la cambra, finalment van determinar que sí que pot resoldre sobre el vot delegat. ■

L'APUNT El joc dels disbarats

Xavier Miró

Sánchez i Cuixart són a la presó per sedició per una protesta multitudinària el 20 de setembre en què no hi va haver violència. L'1-O es va fer un referèndum sota violència policial però que no va tenir les garanties d'un plebiscit. El 10 d'octubre al Parlament no es va declarar la independència, però el govern espanyol va requerir en dues ocasions al president Puigdemont

que expliqués si s'havia declarat. La votació de la declaració d'independència el 27-O no va ser efectiva perquè ni es va publicar al *Diari Oficial de la Generalitat*, però l'Estat va destituir el govern i va dissoldre el Parlament tot i que la Constitució no ho preveu. Dirigits catalans estan empresonats per rebel·lió sense que hi hagi hagut violència ni per acció ni per omissió.



Les frases

“Serà un honor succeir en el càrrec Carme Forcadell, [...] i treballaré per estar a la seva altura”

Roger Torrent
CANDIDAT D'ERC A PRESIDIR EL PARL.

“Puigdemont, que s'oblidi de ser president. Ha perdut les eleccions i CDC ha estat condemnada”

Inés Arrimadas
LÍDER DE CS A CATALUNYA

“La gent que estar a la presó ha de poder delegar el seu vot, és la garantia dels drets polítics que tenen”

Elisenda Alamany
DIPUTADA DELS COMUNS

“L'informe dels lletrats diu de manera clara que el vot no es pot delegar [...] pel fet d'estar a la presó”

Xavier García Albiol
LÍDER DEL PP A CATALUNYA

Cs reitera que no cedirà l'escó al PP

El PP es quedarà sense grup propi després de la negativa ahir, per segona vegada, de Ciutadans a cedir-los un escó. La presidenta de la formació taronja, Inés Arrimadas, no és partidària d'aquesta maniobra parlamentària, ja que, assegura, els populars poden perfectament crear un subgrup i tenir garantida la iniciativa parlamentària com qualsevol altre grup. L'única diferència és la subvenció que reben els grups si gaudeixen de grup propi, una despesa que els d'Arrimadas no volen fer efectiva en tractar-se de recursos públics. Amb tot, el grup de Ciutadans al Parlament va assegurar que s'adreçaria a la futura mesa de la cambra perquè el subgrup tingui totes les garanties.

La posició ha causat enuig

entre les files dels populars, amb només 4 diputats. El candidat, Xavier García Albiol, els va retreure ahir aquest comportament, que contrastava amb la “complacitat” del PP a la mesa del Congrés dels Diputats quan va oferir als d'Albert Rivera dos llocs en aquest òrgan, tot i que per percentatge no els tocaven. Albiol els va convidar a actuar amb la mateixa generositat, però Arrimadas s'hi va negar. A partir de la constitució del Parlament, els partits disposen de vuit dies per comunicar els integrants del grup i també el nom de les persones que ocuparan els càrrecs de president i portaveus. D'acord amb això, Arrimadas i Albiol disposarien fins a final de mes per negociar la creació del grup propi del PP amb un escó de Cs.

55^a Fira de l'Oli
QUALITAT VERGE EXTRA I LES GARRIGUES

LES BORGES BLANQUES
19, 20 I 21 DE GENER DE 2018

+info: www.firaoli.cat

#firaoli2018

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Tres de les concentracions per demanar la llibertat de Jordi Sànchez i Jordi Cuixart van tenir lloc ahir a Barcelona, Lleida i Vic ■ ORIOL DURAN / SALVADOR MIRET (ACN) / ANNA AGUILAR

Milers de persones al carrer per la llibertat dels presos

■ L'ANC i Òmnium fan una crida a no normalitzar la presó sense judici de Sànchez, Cuixart, Junqueras i Forn ■ Recorden que més de mil juristes i penalistes han deslegitimant l'empresonament preventiu

Xavier Miró
BARCELONA

Milers de persones a Barcelona, Lleida, Tarragona, Girona, Vic, Mataró i moltes altres poblacions de Catalunya es van concentrar ahir per demanar la llibertat de l'expresident de l'Assemblea Nacional Catalana (ANC) i diputat electe, Jordi Sànchez, i del president d'Òmnium, Jordi Cuixart, empresonats al penal de Soto del Real ahir feia tres mesos. Les concentracions també van recordar l'empresonament ja fa 75 dies del vicepresident català, Oriol Junqueras, i del conseller d'Interior, Joaquim Forn.

En un manifest conjunt, l'ANC i Òmnium denunciaven la condició de presos polítics dels afectats perquè se'ls restringeix el dret a participar en l'activitat política —Sàn-

chez, Junqueras i Forn acaben de ser elegits diputats per la ciutadania però no podran ser avui al Parlament; perquè han estat empresonats per un tribunal que no era competent; perquè "no s'han respectat la imparcialitat i independència judicials"; perquè s'ha vulnerat el dret a la presumpció d'innocència i perquè no se'ls ha permès preparar la defensa.

El manifest reafirma que Sànchez i Cuixart no han comès cap delictes, una afirmació que va defensar des de la tribuna d'oradors la catedràtica de dret constitucional Mercè Barceló, en recordar que un miler de juristes i penalistes han deslegitimant l'empresonament. En una crítica duríssima a la utilització de la justícia per l'Estat espanyol, Barceló va acusar-lo de "retorçar la llei, afeblir la separació de poders i po-

Les frases

“No normalitzarem l'existència de presos polítics, que envileix i embruta l'Estat que els té”

Agustí Alcoberro
VICEPRESIDENT DE L'ANC

“D'això se'n diu dret penal de l'enemic, on s'apliquen penes desproporcionades a delictes inexistents”

Mercè Barceló
CATEDRÀ. DE DRET CONSTITUCIONAL

“Mai ens cansarem de reivindicar el diàleg com a principal eina de construcció d'acords”

Jordi Cuixart
PRESIDENT ÒMNIMUM (SOTO DEL REAL)

També a París, Niça, Varsòvia, Lovaina i Frankfurt

Les assemblees exteriors de l'ANC, per la seva banda, també es van mobilitzar ahir a París, Niça, Varsòvia, Frankfurt i Lovaina. L'ANC de França va organitzar un doble acte al país junt amb els comitès de defensa de la República (CDR) de París i Niça. A la capital es van concentrar a la Fontaine des Innocents i a Niça ho van fer a la Place du Palais de Justice.

A la Columna Zygmunt

de Varsòvia, l'ANC de Polònia va organitzar la seva mostra de solidaritat. L'assemblea exterior d'Alemanya va fer una crida a desplaçar-se fins a la Paulsplatz de Frankfurt. L'ANC de Brussel·les va organitzar una recollida de signatures per realitzar una postal gegant que es pretén enviar als empresonats. L'acte va tenir lloc, però, al centre de la ciutat universitària de Lovaina. Segons l'Assemblea, tots

aquests actes formen part d'una campanya d'inici d'any per sensibilitzar els ciutadans d'aquests països de la situació dels dirigents i les institucions catalanes. A Londres es va protestar al davant de l'ambaixada espanyola el dia 4 i el CDR de Brussel·les va posar llaços grocs a l'entorn de la Comissió Europea la nit del 13 al 14. El dia 9 va tenir lloc un debat amb Puigdemont a Montpeller.

sar la fiscalia al seu servei”. Segons la que va ser lletrada del Tribunal Constitucional, en aquest cas el poder judicial “no interpreta les normes prenent com a base la llibertat de pensament, sinó que les interpreta per criminalitzar les persones que s'oposen a un inexistent dret superior a la unitat de l'Estat”.

El vicepresident de l'ANC, Agustí Alcoberro, va fer una crida a no normalitzar ni banalitzar l'existència de presos polítics, que “envileix i embruta l'Estat que els té”. El vicepresident d'Òmnium, Marcel Mauri, va demanar també que no s'acabi acceptant com a normal l'ús i abús de les institucions que fa el govern espanyol. Mauri també va llegir una crida feta per Cuixart des de la presó: “Mai ens cansarem de reivindicar el diàleg com a principal eina de construcció d'acords.”

A Lleida, Girona i Tarragona es repetien les concentracions. A Mataró, els reunits van vestir de groc les dues estàtues que flanquegen l'edifici consistorial. A Vic, l'alcalde, Anna Erra, va deixar clar que “ha sigut un atac tan gran que serà inesborrable als nostres cors” i que la protesta no s'aturarà fins que siguin alliberats. ■

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Llarena declara secreta una peça contra els sobiranistes

■ El jutge del Suprem busca proves de la suposada malversació de fons per destinar-los al referèndum ■ Un ens holandès admet “un contracte” amb el govern pels observadors de l’1-O

M.P.
BARCELONA

El jutge del Tribunal Suprem Pablo Llarena ha dictat l'obertura d'una peça separada i secreta en la causa per rebel·lió (o sedició) i malversació de fons públics que instrueix contra el govern, alguns membres de la Mesa del Parlament i els Jordis. El magistrat va dictar aquesta resolució divendres passat i ahir se'n va tenir coneixement, i fixa el secret en només quinze dies, una mesura que acostuma a ser mensual i es pot prorrogar. Fonts judicials assenyalen que aquesta mesura és per investigar la suposada malversació de fons públics del govern en haver organitzat el referèndum, suspès pel Tribunal Constitucional.

Paral·lelament, el magistrat encara té pendent de resoldre sobre les llibertats provisionals que li van demanar l'exconseller d'Interior Joaquim Forn, l'expresident de l'ANC Jordi Sànchez i el president d'Òmnium Cultural, Jordi Cuixart, després de declarar sobre el fons de l'acusació, el 12 de gener passat, el mateix dia que va declarar aquesta peça secreta. Aquesta mesura s'emmarca en les noves diligències que va ordenar Llarena la



Agents de la Guàrdia Civil actuen contra els votants de Fonollosa en el referèndum de l'1-O ■ AJUNTAMENT DE FONOLLOSA

setmana passada. En concret, va demanar a la Guàrdia Civil que investigui tres transferències bancàries per valor de 139.700 euros fetes des d'un compte obert per la delegació de Catalunya davant de la Unió Europea (UE) a un banc de Brussel·les. El jutge vol saber si són transferències que es van fer esquivant el control de les finances que el govern espanyol va aprovar el 15 de setembre passat. Segons el magistrat, els diners van tenir com a destinació The Hague Centre for Strategic Studies, a Holanda (58.250 i 61.450 euros), i

El TC suspèn la comissió d'investigació dels fets de l'1-O

La comissió d'investigació creada per conèixer a fons els fets de l'1-O ha quedat suspesa cautelarment, després que el Tribunal Constitucional admetés ahir a tràmit el recurs presentat per l'executiu de Mariano Rajoy. Si bé a partir d'ara l'òrgan judicial haurà d'analitzar el fons de la iniciativa estatal perquè s'anul·li l'òrgan i dictar una resolució, l'admissió ha provocat que, automàticament, s'hagi acceptat la petició de suspensió reclamada pel govern espanyol. L'executiu de

Carles Puigdemont va crear la comissió especial l'endemà del referèndum per poder determinar si s'havien violat drets fonamentals a Catalunya arran de les intervencions de “violència i repressió” de les forces de seguretat als col·legis electorals per impedir les votacions. L'objectiu era investigar les actuacions i les omissions, “imputables a institucions i òrgans de l'Estat”. La tesi del recurs del govern del PP és que amb aquesta iniciativa la Generalitat s'atorga funcions re-

servades de forma exclusiva al poder judicial i vulnera articles constitucionals. A causa de la situació actual d'intervenció a Catalunya, el TC, en tot cas, ha deixat en suspens el període de vuit dies que s'estableix perquè el govern català pugui presentar al·legacions. Aquest termini es mantindrà fins que finalitzi l'aplicació del 155. El TC adueix que d'aquesta manera s'evita que es produeixi un conflicte en la defensa dels interessos de l'Estat i de la Generalitat. ■ M.O.

la delegació del govern a Croàcia (20.000 euros). Aquest centre holandès és el que va coordinar la missió d'acadèmics i observadors internacionals que van estar a Catalunya per veure el referèndum.

Precisament, el *think tank* holandès Centre for Strategic Studies ha confirmat a l'ANC que va tenir “un contracte” amb la Generalitat. No obstant això, un portaveu de l'entitat ha evitat valorar “els continguts, les activitats o si hi havia diners implicats” en aquest contracte.

Llarena no és l'únic que

La xifra

15

dies de secret ha ordenat el jutge del Suprem en relació amb una peça que ha obert en el cas contra el govern català.

investiga si la Generalitat va malversar fons en l'organització de l'1-O, un fet que torna a ser irregular. La magistrada de l'Audiència Nacional Carmen Lamela també té una peça secreta sobre els fons, així com el titular del jutjat d'instrucció número 13 de Barcelona, el primer que va investigar el cas i que ha facilitat tots els informes als altres dos.

D'altra banda, el jutge també va demanar citar com a testimonis el coronel de la Guàrdia Civil Diego Pérez de los Cobos—coordinador de les forces policials l'1-O— i els exconsellers que van dimitir al juliol Neus Munté, Jordi Jané, Meritxell Ruiz i Jordi Baiget, i l'exdirector dels Mossos Albert Batlle, que també va dimitir al juliol. ■



Bona festa Major de
Sant Antoni d'Ascó

anav
Asociación Nuclear Ascó-Vandellós II

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Tajani vol retolar en castellà la seu del PE a Barcelona

El representant de la cambra europea accepta la queixa d'un exmembre d'UPyD sobre "l'exclusivitat" del català

Natàlia Segura

Brussel·les

El president del Parlament Europeu, Antonio Tajani, va decidir ahir encarregar que l'oficina d'aquesta institució a Barcelona incorpori "en el termini més breu possible" el castellà en "els rètols a la via pública, el mobiliari i la creació de la seva imatge corporativa". Els canvis responen a una queixa de l'eurodiputat Enrique Calvet, exmembre d'UPyD, que denunciava "l'exclusivitat" del català en la "comunicació corporativa" d'aquesta oficina que comparteix seu al passeig de Gràcia amb la de la Comissió Europea. Totes dues utilitzen el català en els seus rètols i logos públics des que es van establir a la ciutat, el 1991 i el 1998,

La frase

“L'antena (del PE) a Barcelona no pot ser un instrument en mans del separatisme”

Enrique Calvet

EURODIPUTAT I EXMEMBRE D'UPYD

respectivament.

En la seva carta, Calvet considera "intolerable i il·legal" que l'eurocambra permeti que els ciutadans es trobin amb panells que contenen informació institucional només en català i va demanar al seu president que traslladés la queixa a la mesa del Parlament. Segons un full informatiu d'aquesta institució del 2014, les oficines d'informació formen part de la seva direcció general de Comunicació i són respon-

sables d'implementar la seva estratègia comunicativa "definida per la mesa". Però Tajani, membre destacat del Partit Popular Europeu, creu que la petició de Calvet no és competència de la mesa i va assegurar que ell mateix exigirà els canvis proposats. De moment, l'oficina no ha rebut cap comunicat oficial en aquest sentit, segons fonts de l'eurocambra que creuen que els costos d'aquesta mesura seran "mínims".

Calvet també es va queixar que les oficines a Madrid i Barcelona es descriu com seus per la institució als seus webs, posant-les al mateix nivell. Tajani també va acceptar aquesta protesta i va dir que el text ja s'ha modificat i ara concreta que "l'oficina principal de la institució té la seu a Madrid i hi ha



Antonio Tajani, en una compareixença recent a Estrasburg ■ PATRICK SEEGER / EFE

una altra oficina oberta al públic a Barcelona".

L'eurodiputat espanyol també va enviar una carta a la Comissió perquè doni el vistiplau als canvis, però encara no ha rebut resposta. En aquesta, Calvet argumenta que l'oficina "no pot ser un instrument en mans del separatisme". Si bé Tajani afirma en el seu escrit que l'oficina de la cambra europea a la Ciutat Comtal sempre ha se-

guit la pràctica de la Comissió respecte a l'ús de la llengua, aquest s'avança ara a l'opinió de l'executiu comunitari i expressa la seva intenció de demanar la modificació per incloure-hi el castellà, això sí, amb "la necessària coordinació amb la Comissió".

Crítica a Estònia

Catalunya també va estar present ahir en el ple europeu d'Estrasburg. L'euro-

diputat irlandès Luke Ming Flanagan va criticar la presidència d'Estònia de la Unió Europea dels darrers sis mesos per haver "oblidat" Catalunya. Durant el debat de balanç, Flanagan va retreure al primer ministre estonià, Jüri Ratas, la seva "simple declaració" després de l'1-O en què Tallin va afirmar que "Espanya és un estat democràtic basat en l'estat de dret". ■

Ajuntament de Premià de Mar
Serveis Territorials

132808-1180203W

ANUNCI

Assumpte: Inici de l'expedient d'expropiació forçosa pel procediment de taxació conjunta del sòl destinat a sistema viari pel Pla d'ordenació urbanística municipal (POUM) de Premià de Mar, a la carretera de Premià de Dalt, núm. 142.

Es fa públic que en sessió ordinària de 27 de desembre de 2017 la Junta de Govern Local de l'Ajuntament de Premià de Mar ha adoptat l'acord que en la seva part resolutiva diu el següent:

Primer. Aprovar inicialment el projecte d'expropiació forçosa pel procediment de taxació conjunta del sòl destinat a sistema viari pel Pla d'ordenació urbanística municipal (POUM) de Premià de Mar, a la carretera de Premià de Dalt, núm. 142.

Segon. Aprovar la relació de béns i drets afectats en l'expedient, així com la relació de titulars i drets a expropiar:

"ADREÇA: Carretera de Premià de Dalt, 142, municipi de Premià de Mar.

TITULAR REGISTRAL: Joaquina Vilaplana Torrecillas.

DESCRIPCIÓ REGISTRAL: URBANA: PORCIÓN DE TERRENO susceptible de edificación, situada en término de Premià de Mar, con frente a la antigua carretera de Premià de Mar a San Pedro de Premià; y que tiene una extensión superficial de dos mil doscientos cincuenta y dos metros veintitrés decímetros cuadrados. Linda: por su frente, Este, en línea de noventa metros cuarenta y un centímetros, con la antigua carretera de Premià de Mar a San Pedro de Premià; por el Norte, en línea de treinta y tres metros ochenta y ocho centímetros, con antiguo camino a Teià; por el Sur, en línea de dieciséis metros cincuenta y dos centímetros y cincuenta y siete metros sesenta y siete centímetros con la carretera de Premià de Mar que dirige a San Pedro de Premià, y por el Oeste, en línea de veinticuatro metros cuarenta y seis centímetros, con finca del señor Rué."

INSCRIPCIÓ REGISTRAL: Està inscrita al Registre de la Propietat de Mataró-2, inscrita al volum 1759, llibre 157, foli 232, finca registral 8079/B.

SUPERFÍCIE AFECTADA: La superfície afectada per l'expropiació és de 2.150,00 m².

DADES D'INSCRIPCIÓ REGISTRAL: Pertany el ple domini a la Sra. JOAQUINA VILAPLANA TORRECILLAS per títol de compravenda, autoritzada pel notari de Premià de Mar, Sr. Rafael Gimeno Pérez, de data 17 de novembre de 1972, inscrita al Registre de la Propietat de Mataró 2 en data 27 de març de 1974.

CÀRREGUES REGISTRALS: Aquesta finca es troba lliure de càrregues.

REFERÈNCIA CADASTRAL: 5941801DF4954S0001LZ.

TITULAR CADASTRAL: "Estación de Servicio Plana Mar, SL"

La porció a ocupar per al seu destí a ús de sistema urbanístic, comunicacions viàries que és objecte de l'ocupació directa, té una superfície de 2.150,00 m².

FINCA 1	M ²
Superfície registral finca 769	2.252,23
Superfície cadastral	2.150,00
Porció objecte d'ocupació directa	2.150,00
Excés de cabuda	102,23

Aquesta finca s'ocupa en la seva totalitat. Resultant un excés de cabuda de 102,23 m², motiu pel qual es procedirà a un aixecament topogràfic amb les corresponents georeferències abans de la subscripció de l'acta d'ocupació.

Tercer. Notificar aquest acord a la titular registral dels béns i drets afectats, així com al titular cadastral juntament amb els fulls d'apreupament corresponents, per tal que, en el mateix termini d'un mes comptat des de la data de la notificació, puguin formular-hi observacions i reclamacions concernents a la titularitat o a la valoració de llurs drets respectius, advertint-los que, dins aquest termini, poden formular el seu propi full d'apreupament, a l'efecte de la seva consideració en l'aprovació definitiva del projecte.

L'expedient d'expropiació estarà a disposició del ciutadà en la seu electrònica de l'Ajuntament www.premiademar.cat i a l'Oficina d'Atenció al Ciutadà de l'Ajuntament de Premià de Mar, plaça de l'Ajuntament, 1, en l'horari d'atenció al públic dilluns, dimecres i divendres de 9:00 a 14:00 hores i dimarts i dijous de 9:00 a 19:30 hores.

Premià de Mar, 12 de gener de 2018. Miguel Ángel Méndez Gil, alcalde

Ajuntament de Santa Susanna

135024-11801840

Exp. 01/18: Pla d'Ordenació Urbanística Municipal de Santa Susanna.

Informació pública de l'avanç del Pla d'ordenació urbanística municipal i del Document inicial estratègic.

EDICTE

Pel Decret de l'Alcaldia 04/2018, de 12 de gener de 2018, del qual se'n donarà compte en el Ple en la primera sessió que celebri, es va resoldre sotmetre a informació pública per un període de 45 dies hàbils comptats des de la publicació del present edicte en el Butlletí Oficial de la Província, l'Avanç del Pla d'ordenació urbanística municipal de Santa Susanna i el Document inicial estratègic del mateix Pla.

Ambdós documents es trobaran a disposició de tot el públic a la seu electrònica de l'Ajuntament, a la següent URL: <http://www.stasusanna.cat/temes/poum/>, també es podran consultar presencialment a les oficines municipals (pl. de Catalunya, s/n de Santa Susanna) els dies feiners de 9 a 14 h.

Tots els interessats podran examinar l'Avanç i el Document inicial estratègic (ambiental) i formular-hi les al·legacions, suggeriments, propostes, etc. que considerin oportunes dintre el termini assenyalat.

Joan Campollier Montsant
Alcalde
Santa Susanna, 12 de gener de 2018

Ajuntament d'Alcover

143293-11801856

EDICTE

El Ple de l'Ajuntament d'Alcover, en sessió de data 16 de novembre de 2017, va acordar aprovar inicialment el Projecte d'urbanització (Fase 1) del Pla especial en sòl no urbanitzable de la Indústria Royblan, SL d'Alcover.

De conformitat amb l'article 119.2. en relació amb l'article 89.6 del Decret legislatiu 1/2010, modificat per la Llei 3/2012, de 22 de febrer, aquest acord se sotmet a informació pública mitjançant anunci en el Butlletí Oficial de la Província, així com en un mitjà de comunicació escrit dels de més divulgació a l'àmbit municipal, perquè en el termini d'un mes s'hi puguin presentar les al·legacions que es considerin oportunes amb citació personal.

Els interessats poden consultar la documentació a la Secretaria d'aquest ajuntament, situada a la Pl. Nova, núm. 3, de dilluns a divendres, de les 9 a les 14 hores, i al web ajuntament@alcover.cat.

Alcover, 28 de desembre de 2017
Robert Figueras Roca
Alcalde

ANUNCI

Del Consell Comarcal del Solsonès sobre l'aprovació inicial d'una ordenança fiscal.

El Ple del Consell Comarcal del Solsonès, en la sessió de data 11 de gener de 2018, ha acordat l'aprovació inicial de l'Ordenança reguladora del preu públic per a la venda del llibre: "La Sobirania de Catalunya al llarg de la Història (XIII Seminari d'Història - 2015)".

Aquest acord, juntament amb l'expedient, es sotmeten a informació pública per un termini de 30 dies, comptats a partir de l'endemà de la seva publicació en el Butlletí Oficial de la Província, al tauler d'anuncis de l'entitat i en un dels diaris de difusió de la província, a l'efecte que s'hi puguin presentar reclamacions i al·legacions, de conformitat amb l'article 17 del Reial decret legislatiu 2/2004, de 5 de març, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei reguladora de les hisendes locals, l'article 49 de la Llei de bases de règim local i l'article 178 del Decret legislatiu 2/2003, de 28 d'abril, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei municipal i de règim local de Catalunya.

Si no s'hi formula cap al·legació ni cap reclamació en el període d'informació pública, l'acord provisional esdevindrà definitiu.

Solsona, 12 de gener de 2018
Sara Alarcón i Postils
Presidenta

VOL VIURE EN
#CATALUNYA LLIBERTAT

Jutges crítics amb la repressió al sobiranisme creen una nova associació

■ Àgora anuncia que neix per defensar “els drets fonamentals i les llibertats públiques” ■ L'entitat no veu ni rebel·lió ni sedició en la causa de Llarena

Jordi Panyella
BARCELONA

El desert existeix, però també existeixen els oasis. Enmig de l'ofensiva judicial contra el moviment sobiranista, dirigida des del jutjat del magistrat Pablo Llarena del Tribunal Suprem i no discutida per cap veu de l'àmbit jurídic, una vintena de jutges de Catalunya acaben de crear una associació que pretén opinar amb veu pròpia en la “defensa i promoció de la tutela dels drets fonamentals i les llibertats públiques”. La carta de presentació de l'associació, que ha vist la llum amb el nom d'Àgora Judicial, és un comunicat en què es qüestiona la qualificació jurídica dels fets investigats per Llarena i també les mesures de presó provisional dictades fins ara.

Àgora ha nascut amb una voluntat evident de ser una nova veu progressista dins el panorama judicial, més enllà de l'associació Jutges per la Democràcia (JxD), entitat de la qual van marxar l'octubre passat alguns dels magistrats que ara integren la nova associació. El motiu de la marxa va ser la discrepància sobre la posició



La façana principal de la Ciutat de la Justícia, a l'Hospitalet de Llobregat ■ DANIEL RIOS / ARXIU

de JxD en relació amb els fets del referèndum de l'1 d'octubre i la resposta política i judicial.

Una altra part dels magistrats que han impulsat el naixement d'Àgora van signar a principis del 2014 un manifest en defensa del dret a decidir en què s'argumentava que la Constitució Espanyola sí que permetia la celebració d'un referèndum d'autodeterminació a Catalunya. Per aquest fet, els 33 jutges van arribar a ser expedientats pel Consell General del Poder Judicial.

En el comunicat fet públic ahir, Àgora sosté que la seva valoració jurídica dels fets que investiga Pablo Llarena conclou que els investigats no han comès ni el delictes de rebel·lió ni el de sedició. No hi ha rebel·lió “perquè els investigats no han protagonitzat actes de violència, element essencial del delictes”, s'afirma en el comunicat. Pel que fa al delictes de sedició, els magistrats sostenen que la “desobediència judicial efectiva” que posa traves a l'execució d'una resolució judicial no és de-

licte com no ho són, per exemple, les concentracions per evitar desnonaments.

Prenent com a base aquesta posició, els jutges d'Àgora tenen clar que no es donen les condicions per tenir tancats a la presó els consellers Oriol Junqueras i Jordi Forn, ni Jordi Sánchez i Jordi Cuixart.

L'associació també pren partit en relació amb les denúncies per delictes d'odi que han sovintejat i recorda que entre els col·lectius que protegeix el tipus penal no hi ha els cosos policials. ■



Francisco Bañeres, tinent fiscal a Catalunya, en un acte al Palau de Justícia, a Barcelona ■ ORIOL DURAN

Bañeres, nou fiscal superior de Catalunya

■ És l'únic candidat per cobrir la baixa de Romero ■ Ana Magaldi es jubila

M. Piulachs
BARCELONA

Francisco Bañeres (Tortosa, 1959) serà nomenat nou fiscal superior de Catalunya, càrrec vacant des que José María Romero de Tejada va morir per una insuficiència cardíaca, a finals del novembre passat. Així ho acordarà avui el consell fiscal, presidit pel fiscal general de l'Estat, Julián Sánchez Melgar. Bañeres, número dos de la fiscalia catalana i especialitzat en delictes econòmics, és l'únic candidat que s'hi ha presentat i ja cobria la tasca del seu company i amic difunt.

El consell també ha de resoldre la substitució de la fiscal en cap de Barcelona, Ana Magaldi, en acabar el seu mandat de cinc anys, que es jubila. En

aquest cas hi ha dos candidats, que treballen a la fiscalia de Barcelona: Concepción Talón, portaveu de l'Associació de Fiscals (AF), i Fernando Rodríguez Rey, fiscal delegat d'estrangeria a Barcelona, després d'estar més de deu anys a anticorrupció, i membre de la Unió Progressista de Fiscals (UPF). Talón és la favorita perquè actualment l'AF té majoria al consell i es preveu que els seus sis membres la votaran. El consell és un òrgan consultiu i el fiscal general pot prendre la seva decisió. Ana Magaldi ha estat molt activa contra les accions sobiranistes, però alhora va donar un suport valent als fiscals anticorrupció de Barcelona, davant el silenci dels seus superiors a Madrid en la guerra bruta policial. ■

esmorzar de ciència al 7 Portes

L'acte serà enregistrat per El Punt Avui TV

21 de gener

Entrada esmorzar de 9:00 a 10:00 h
Tertúlia de 10:30 a 12:00 h

Preu: 25 €

Canvi climàtic: Com afrontar-lo? Com revertir-lo?

Col·labora: Obra Social "la Caixa", Alumni

Organitzen: EL PUNT AVUI+, ASSOCIACIÓ CATALANA DE COMUNICACIÓ CIENTÍFICA, Big Van, RESTAURANT 7 PORTES

Més informació, reserves i compra de tiquets a: RESTAURANT 7 PORTES, Passeig Isabel II, 14 | Barcelona, www.7portes.com, facebook.com/7portes, @7portes, 93 319 30 33

Moderador: Eduard Berraondo Periodista

Manel Riu Fillat

Professor d'institut a Tremp, denunciat per la Guàrdia Civil pels seus comentaris a la xarxa

“Les denúncies són perquè tinguem por, però no penso callar”

● Demà a les 9.30 h Manel Riu sortirà de l'ajuntament de Tremp cap al jutjat, on l'han citat a declarar. L'acusen d'incitar a l'odi pels seus tuits mordaços contra la policia i l'Estat



Manel Riu és professor de castellà a l'institut de Tremp i un usuari actiu i sarcàstic de les xarxes socials ■ D.M.

David Marín
TREMPTREMP

Amb quin ànim es presenta demà al jutjat?

Hi vaig a declarar per una denúncia que em fa la Guàrdia Civil per incitació a l'odi. Hi ha gent que m'ha donat suport i sé que alguns s'han citat per concentrar-se i acompanyar-me des de l'ajuntament.

L'acusen d'incitar a l'odi amb els seus tuits sarcàstics.

En realitat, l'origen de tot plegat ve d'un incident que vaig tenir el 7 d'octubre a la gasolinera d'un supermercat de Tremp. Vaig anar a comprar i em vaig trobar uns guàrdies civils d'aquests que havien vingut pel referèndum. Em vaig dirigir cap a ells i els vaig dir que era una vergonya el que havien fet l'1 d'octubre. Els vaig dir que ells, com a persones, podien ser del tot respectables, però que en aquell moment portaven l'uni-forme de la vergonya.

Com van reaccionar?

No van fer gran cosa. Però quan

jo marxava es va embolicar tot una mica, se'm van posar uns quants al voltant del cotxe, un parell em van dir algunes animalades, un d'ells em va ensenyar la porra i es passejava al voltant del vehicle de forma amenaçadora. Però res. Vaig marxar d'allà i allà va quedar la cosa.

I al cap d'uns dies, la denúncia.

Sí, em va arribar una citació, i allà posava que m'acusaven d'incitació a l'odi per diversos comentaris a les xarxes socials, d'amenaçes, i d'incitar la gent a escridassar-los. En la denúncia, a més, hi posa que a la gasolinera jo els vaig amenaçar. Jo, amenaçant vuit tios que són vuit madelmans!

Què hi té a veure, l'incident de la gasolinera amb les xarxes socials?

Quan va passar allò, en arribar a casa vaig anar al Facebook i vaig escriure el que m'acabava de passar. Ells ho devien veure després, i els devia fer ràbia, i llavors van començar a buscar quines coses publicava jo a les

xarxes. Així, la denúncia té 119 fulls d'atestats, amb un centenar de tuits i d'escrius de Facebook que segons ells són incitació a l'odi. Sé, a més, que els agents de la Guàrdia Civil de Tremp, amb qui jo mai havia tingut cap problema, els van animar en certa manera a fer-ho: segons l'atestat, ells van informar-los que jo era conegut per fets similars anteriors. És absurd. Jo no tinc cap antecedent de discutir amb policies ni havia fet mai una cosa així. Perquè, de fet, mai no hi havia hagut un 1 d'octubre.

Vostè ha escrit un llibre ple d'humor, 'Em dic Mireia i el meu cony es diu Carlitos', i a les xarxes és conegut pel seu contingut burlesc i sarcàstic. Els tuits denunciats són així?

Jo sempre escric així. M'agrada criticar i a vegades puc ser feridor, quan ataco alguna cosa que considero injusta i miserable. Però vaig mirar un per un els que han posat a la denúncia i alguns tan sols són brometes, conyes. Ells van començar a buscar tuits a veure on em podien

enxampar. I han posat en la denúncia tot el que han trobat, que al cap i a la fi és res: burles sobre Rajoy, sobre Soraya, alguna broma sobre Albiol... Un dels tuits en realitat no és meu, és el retuit d'un de Toni Soler, on deia que l'actuació de la policia espanyola havia estat una vergonya. Un altre parla de la lletra d'*Els segadors*: hi deia que de moment hem complert la primera estrofa, comença a ser hora de posar en marxa la segona, i començar a estar preparats per a la tercera estrofa. Enderere aquesta gent, esmolem les eines, seguem cadenes. En la denúncia, agafen el tuit i hi afegeixen la transcripció de la lletra d'*Els segadors*. És a dir: per a ells, l'himne oficial de Catalunya és incitació a l'odi.

La barrera entre criticar i odiar quina és?

Els han descobert que el delictes d'incitació a l'odi té penes d'1 a 4 anys de presó, i han trobat que els va bé. És bastant evident que hi ha una operació en marxa per fer por: a part de mi, han denunciat dos nois de Lleida

per comentaris a Facebook, aquella gent de Reus que es va manifestar contra la policia després que anessin a estomacar votants, els professors de Sant Andreu de la Barca i els de la Seu d'Urgell... És increïble. Si jo critico la meua experiència amb la Guàrdia Civil, tal com la veig, i això és incitar a l'odi... què passa llavors si vaig al cine i dic que és una merda de pel·lícula? Estic incitant la gent a odiar els autors d'aquella pel·lícula? El Codi Penal va fer una llista ben llarga dels col·lectius contra els quals és delictes odiar: per raons ètniques, religioses, d'identitat sexual... i allà no hi surt la Guàrdia Civil.

Per què creu que ho fan?

Per fer por. Perquè callem. Jo no penso fer-ho. Continuo escrivint el mateix, com sempre. Però intenten espantar. Al meu institut, ara, la gent va a fer classe amb por. Una professora va fer un any amb els alumnes un treball de recerca sobre si la independència era econòmicament viable o no ho era. Ara no hi ha pebrots de fer això. ■

ni una gota més!
HUMITAT-STOP

No amagui la humitat, elimini-la per sempre!

18 870-117274w

Distribuidor per la província de Girona:
ANTONI PAGÉS - 17753 ESPOLLA - Tel. **972 563 418**
Mòb. **678 323 938** - antonipages@telefonica.net

178388-117727w

per a quedar bé

El toc de màgia al teu plat

C/ Sant Pere de Rhode, 1 - 17494 PAU (Girona)
Tel. 872 00 42 15 - perquedarbe@gmail.com - www.perquedarbe.com

834024-1179012w

1 8 0 3 3

8 4 3 7 0 0 6 1 1 4 8 1 9 1

55^a Fira de l'Oli

QUALITAT VERGE EXTRA I LES GÀRRIGUES LES FONGES BLANQUES

19.20.21 DE GENER DE 2018